

Farní listy 41/2025

Týdeník farností Domažlice a Poběžovice

30.11. – První neděle adventní

Duchovní slovo

Možná už od dnešní neděle budeme zpívat při bohoslužbách: Vesele zpívejme, Boha Otce chvalme, že nám Syna svého jednorozeného dal na vykoupení národa lidského. Začíná přece advent a jak to už opakujeme skoro mechanicky, je to čas radostné přípravy a očekávání příchodu Páně. Budeme se tedy vnitřně a zároveň i navenek připravovat na narození Páně. Možná nám to opět trochu pokazí koledy v obchodech, na náměstích, v televizi a v síti, kdy mnohem dříve zazpíváme anebo aspoň uslyšíme, že už se narodil Kristus Pán. A v rozpacích se budeme ptát: na co se vlastně připravujeme? Možná, že se stačí vrátit k citované adventní písni a zazpívat si druhou (a další) sloku: Krista čtvero příští Písmo svaté jistí: nejprvnější v těle, druhé v duši celé, třetí při skonání, čtvrté o vzkříšení. Tady se básnicky připomíná, o čem je advent. Ovšem čekáme na den, kdy prožijeme památku narození Božího Syna. Věříme však v Boha, který k nám přichází neustále ve svátostech, které nám zanechal v církvi a naše duše je místem skutečného působení Boha v nás, např. skrze křest, eucharistii nebo svátost smíření. Každý rok prožíváme advent ne proto, že nevíme, že se splnila slova proroků. Advent, který pokaždé prožíváme o rok starší, v nás posiluje naději, že náš život není pochodem do prázdna nebo neznáma, že na jeho konci nás čeká strach, zoufalství a nicota, ale celý náš život, který se s každým dnem o něco zkracuje, je poutí, která nás vede na setkání s Tím, který nám přichází vstříc a čeká nás za hranicí smrti. Nakonec se zdá, že potřebujeme posílit naději, že i když tento svět pomine, na konci věků nás čeká jeho obnovení díky síle Kristova zmrtvýchvstání.

Jak prožít advent? Každý prožije, jak chce a jak umí. Fragment homilie z pohřbu kardinála Duky zazněl pro mě jako varování před povrchním prožíváním adventu (nebo i celého života): „Dnešní jednostranné zdůrazňování Boží lásky a milosrdenství zatlačilo do pozadí skutečnost hříchu a zla, vedlo k upuštění od zpovědní praxe a někteří přestali počítat i s peklem. Přišli jsme o Boží majestát, moc a velkolepou vznešenost. Ztratili jsme smysl pro posvátnou bázeň, schopnost bojovat a statečně nést kříž, ale i smysl pro otcovství, řád a odpovědnost. A v důsledku toho pak i pro misie a kněžská či řeholní povolání. Mluvit o pravdách, které nejsou populární, jako že jediným Spasitelem je Kristus Ježíš a v nikom jiném není spásy, je pro některé nepřijatelné. Pokud ale někdo přijme skutečnost, že jediným Spasitelem je Ježíš, a plnost zjevení a přítomnost Krista se uskutečňuje v katolické církvi, zahoří evangelizačním ohněm, nasadí se pro to, aby lidé kolem něj poznali Ježíše a jeho tajemství vykoupení.“

P. Miroslaw Gierga

LITURGIE SLOVA – 1. NEDĚLE ADVENTNÍ (cyklus A)

1. čtení – Iz 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

Mezizipěv - Žl 122

Zaradoval jsem se, když mi řekli: – „Do domu Hospodinova půjdeme!“ – Už stojí naše nohy – v tvých branách, Jeruzaléme!

Tam vystupují kmeny, – kmeny Hospodinovy, – jak to zákon přikazuje Izraeli, – aby chválil Hospodinovo jméno. – Tam stojí soudní stolce, – stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj: – ať jsou v bezpečí, kdo tě milují, – ať vládne mír v tvých hradbách, – bezpečnost v tvých palácích!

Kvůli svým bratřím a přátelům – budu říkat: Pokoj v tobě! – Kvůli domu Hospodina, našeho Boha, – budu ti přát štěstí.

2. čtení – Řím 13,11-14

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium – Mt 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána.

Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí Bože, očekáváme příchod našeho Pána Ježíše Krista a prosíme tě: posiluj naši vůli, ať konáme spravedlivé skutky a připravujeme se na setkání s ním, abychom v den soudu stáli po jeho pravici a vešli do nebeského království. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

K ZAMYŠLENÍ

Téma příchodu Pána propojuje advent s Vánocemi. Konec věků není chvílí, kdy se teprve rozhodne, zda Pán dějin přijde. Evangelium mluví o jeho příchodu jako o jisté skutečnosti. Problém je naše připravenost na jeho příchod. Nelze žít neustále v obavě, strachu či se sbaleným kufrem. Co tedy znamená „být připraven“? Člověk, který nesleduje žádné zprávy, ani netuší, že se blíží veliká povodeň. V klidu si připravuje večeři, a přitom za pár vteřin bude jeho dům pohlcen vodou. Mít informace by mu pomohlo alespoň vyběhnout ven. Ale připravenost může znamenat více. Tento člověk měl již před lety tento dům opustit a vybudovat jiný – výš, kde by ho voda nezasáhla. Připravenost je tedy takové jednání, kdy člověk do svého života zařadí skutečnost Kristova příchodu.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

1.12. Pondělí po 1. neděli adventní (Iz 2,1-5; Mt 8,5-11)

Komentář: Iz 2,1-5. Jeho velebnost bude úkrytem před nepohodou, před ohrožením. Tedy rozhodně ne postrachem, ale bezpečím! Těším se na to?

2.12. Úterý po 1. neděli adventní (Iz 11,1-10; Lk 10,21-24)

Komentář: Iz 11,1-10. Duch Hospodinův způsobí, že všechno je „jaksi jinak“. Mírumilovné, pokojné, přitažlivé tak, že i „pohané“ ho budou hledat. Taková je jeho „evangelizace“ – možná na rozdíl od našeho hlásání...

3.12. Středa, památka sv. Františka Xaverského, kněze (Iz 25,6-10a; Mt 15,29-37)

Komentář: Mt 15,29-37. Často si stěžujeme na vnější omezení: nedostatek povolání, málo času... Ale zkusme Pánu dát to málo, co máme. Možná se budeme divit.

4.12. Čtvrtek po 1. neděli adventní (Iz 26,1-6; Mt 7,21.24-27)

Komentář: Iz 26,1-6. Chudí a ubozí – dle Izaiáše – jednou pokoří nepřístupné město. Právě takovým má patřit církev, nechce-li být sama pokořena.

5.12. Pátek po 1. neděli adventní (Iz 29,17-24; Mt 9,27-31)

Komentář: Iz 29,17-24. Bloudící dostanou rozum – kdy? Možná mě zamrzí, proč k tomu ještě nedošlo. I tímto směrem může směřovat mé adventní těšení a touha.

6. 12. Sobota po 1. neděli adventní (Iz 30,19-21.23-26; Mt 9,35-10,1.5-8)

Komentář: Iz 30,19-21.23-26. Hospodin provází, učí, léčí... Není však v představách mnohých jako utiskovatel, mravokárce a omezující síla? Chci změnit falešné představy o Bohu?

O "Umění žít" přednášel v Domažlicích Marek Orko Vácha

V sobotu 22. listopadu hostilo Gymnázium J.Š Baara v Domažlicích velmi vzácného hosta. Na pozvání spolku Fandíme rodině Domažlice a České křesťanské akademie navštívil naši farnost P. Mgr. Marek Orko Vácha, Ph.D., aby se s publikem podělil o své myšlenky na téma své přednášky "Chut' žít" a o důležitosti sebeúcty.

Marek Orko Vácha je římskokatolický kněz, molekulární biolog, pedagog a spisovatel, charismatická osobnost, muž netradičního rozhledu a moudrosti a sametového hlasu. Je známý svými knihami o víře, evoluční biologii a lékařské etice. Jeho knihy se zabývají propojením víry, vědy a etiky.

V úvodu přivítal pan Petr Jankovec milého hosta a předal mu slovo.

Svoji přednášku zahájil Marek Orko Vácha citátem sv. Jana od Kříže: "Bůh je jako pramen, ze kterého si každý odnese tolik, jak velkou si přinese nádobu."

Během své přednášky prokládal Vácha své úvahy citáty slavných filozofů, kterými byli Aristoteles či Sokratés. Hovořil o etice ctností, vysvětlil např. pojem "akrastický člověk" - jedinec, který nedokáže ovládnout svůj hněv. Vácha vyzdvihl jedinečnost každého jedince a jeho potenciálu: „Nebojme se neúspěchu, nebojme se snít, nebojme se mít velké myšlenky, nebojme se cestovat, nebojme se vlastních chyb, dělejme věci, ke kterým se cítíme pozváni. Kdo dělá velké věci, stane se velkým. Uspějí ti, kteří se cítí být pozváni k velkým věcem. Soustředme se na to, co nám opravdu jde, talent na hudbu, na malování, tohle dělejme a to rozvíjme. Skrze neúspěchy jdeme dál."

Silným okamžikem a momentem večera bylo připomenutí příběhu sira Nicolase Wintona, bankovního úředníka, který nebyl členem žádné neziskové organizace, nebyl duchovní žádného duchovního vyznání, který za 2. světové války zachránil 669 židovských dětí jejich odvezením do Anglie. On využil svůj talent obchodníka a začal organizovat odvozy dětí do bezpečí. "On pomáhat nemusel, ale chtěl. Když se ho lidé ptali, proč to dělal, a tak moc riskoval, odpověděl: Because there is a need (Protože je to potřeba). Takto citoval Vácha Wintonova slova. O tom, co udělal, Winton nikdy nemluvil. Ani na veřejnosti, ani se svou rodinou. Jeho děti vzpomínají, že tatínek mluvil o celém svém životě, nikdy však o 2. světové válce. Až v 80. letech 20. století našla Wintonova manželka album fotografií s těmito zachráněnými dětmi a tím se svět dozvěděl, co Winton dobrého za války udělal. Winton o tomto svém činu nikdy nenapsal článek do novin, nenapsal paměti, kde by vše popsal, nedal podklady filmařům. A proč? "Protože původem dobro je dobro a původem lásky je láska", tohle je pro nás vzkaz Nicolase Wintona. Vácha tím tak zdůraznil sílu lidské vůle.

Publikum pozorně naslouchalo devadesát minut jeho silným slovům a na závěr ho odměnilo bouřlivým potleskem. Došlo i na dotazy z řad posluchačů a na podepisování Váchových knih. Velká účast na této přednášce ve zcela zaplněné jídelně gymnázia ukázala, jak známá osobnost pan Marek Orko Vácha je.

Martina Matějková

Adventní pozvání

Advent, jak si to pravidelně připomínáme, je dobou očekávání na příchod Páně a je dobou přípravy na setkání s Ním. Zkusme si během těchto prosincových dnů najít čas na modlitbu, četbu Písma a další duchovní literatury, přijímejme svátost smíření a najděme si čas i na eucharistii – nejen tu nedělní, ale i třeba o všedních dnech.

Už po několikáté během adventní doby Vás zveme k účasti na ranní mši sv. sloužené v arciděkanském kostele každý čtvrtek od 7.00 hod. Tato nabídka je pro vás, kdo jindy nemůžete kvůli svým povinnostem – práci nebo škole – se zúčastnit ranní mše sv.

Každý adventní pátek zveme vás také na večerní mši sv. od 17.15 hod. v klášterním kostele. Budete to mše sv. o Panně Marii v době adventní čili rořáty. Krásné staročeské zpěvy při této liturgii bude doprovázet schola. Na bohoslužby si můžete přinést svoje lucerny nebo lampiony, anebo použít svíce, které budou pro vás připravené.

Tato tři večerní setkání budou zároveň adventní duchovní obnovou: při mši sv. zazní tematické homilie o tom, jak se můžeme modlit pomocí liturgie. V adventu se nebudou konat pobožnosti před páteční večerní mší. Příležitost k adoraci Nejsvětější svátosti bude každou sobotu po večerní mši sv. tedy od 18.00 hod.

Příležitost ke zpovědi bude před každou mší sv. a ve středy od 8.30 do 11.00 hod. Udělování svátosti smíření větším počtem zpovědníků plánujeme na pondělí 15. prosince od 17.00 hod. v arciděkanském kostele.

Koncerty (do 14.12.):

6.12. od 17.00 hod. Domažlice, evangelický kostel. Charitativní koncert skupiny Exusia. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Volnočasovému klubu DUHA v Domažlicích.

7.12. od 17.00 hod. Poběžovice, kostel Nanebevzetí Panny Marie. Spolek Mikuláš a MKIS Poběžovice Vás zvou na adventní koncert **Dáši Zázvůrkové** s názvem "Čím dál tím víc" v neděli 7.12.2025 od 17:00 hodin do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Poběžovicích. Vstupné dobrovolné bude věnováno na záchranu kostela sv. Mikuláše

7.12. od 19.00 hod. Domažlice arciděkanský kostel. Vánoční koncert učitelů ZUŠ Jindřicha Jindřicha a hostů. Jako hosty přizvali učitelé ZUŠ ke spolupráci Pěvecký sbor Čerchovan s dirigentem Markem Vorlíčkem. Společně uvedou dílo Václava Jana Kopřivy *Missa pastoralis ex D.* (Tato v pravdě lidová mše, ne nepodobná té známé Rybové České mši vánoční, s sebou přinese hudební nástroje, v instrumentáři klasických orchestrů běžně neužívané).

14.12. od 16.00 hod. Domažlice, arciděkanský kostel. Spolek nadšených: Benefiční adventní koncert pro Tobíka. Tobíásek je malý čtyřletý klučina z Třebenic, který do vínku dostal mnoho zdravotních komplikací (Loweho syndrom, Dentovu chorobu a další...) a rádi bychom rodině jakkoliv pomohli. Celý výtěžek je věnován na tento účel.

Liturgické okénko Mons. Emila Soukupa – Svatý rok 1825

Možná, že jste při čtení Liturgického okénka zpozorněli. Před týdnem to byl Svatý rok 1775 a nyní jde o rok 1825. Vysvětlení je jednoduché. Svatý rok 1800 se nekonal. Nebylo papeže, který by jej na svátek Nanebevstoupení Páně roku 1799 svolal. Pius VI. byl odveden do Savojského zajetí, kde v únoru 1799 zemřel. Nový papež, Pius VII., byl zvolen 21. března 1800 v Benátkách. Pius VI. byl prozíravý a ustanovil podmínky, za nichž by mohl nový papež být zvolen. Tehdy byli kardinálové, ale nebyl žádný děkan kardinálského sboru, který by svolal konkláve. Papež na to myslel a ustanovil kardinála, jehož pověřil svoláním kardinálů do Benátek. Tehdy patřily rakouské monarchii, a proto kardinálové mohli pod patronací rakouského císaře papeže zvolit. 14. března 1800 byl v klášteře na ostrově sv. Jiří zvolen Barnaba Chiaramonti, který přijal jméno Pius VII. V Benátkách byl i narychlo korunová. Mezitím byl Řím vyčištěn, a tak se mohl papež dne 3. července vrátit do Říma, ale na konání Svatého roku nebylo ani pomyslení. Proto příští Svatý rok 1825 se konal za papeže Lva XII. (1823-1829). Poměry byly natolik klidné, že se papež rozhodl Svatý rok svolat. Toho se obávali francouzští galikáni a jakobíni, ale také dvory katolických panovníků. Měli obavy z toho, aby se mezi poutníky nevloudili nepřátelé církve. Papežský pokladník varoval před velkými finančními prostředky. Lev XII. se nedal přemluvit a dne 24. prosince 1824 v bazilice sv. Pera otevřel Svatou bránu. Přes veškeré varování Svatý rok 1825 byl zahájen. Když po trojím zaklepání na zeď zazděné Sv. brány předal papež kladívko kardinálu penitenciáři Castiglionimu, šeptem mu připomněl zahájení Svatého roku před 50 lety svícemi, které nesli v průvodu. Ani tohoto kardinála neminula papežská tiara a v roce 1829 se stal papežem pod jménem Pius VIII. Když se nepodařilo papeže odvrátit od slavení Svatého roku, vypukly už v lednu v Itálii a v cizině šířené zprávy, že v Římě vypukla epidemie cholery, což nebyla pravda. Vracejícím se poutníkům dělaly úřady jejich zemí nemalé potíže. Tento Svatý rok byl poslední, na nějž putovali poutníci pěšky. Byl to úspěšný Svatý rok, i když poutníků bylo méně. 25. září táhl Římem jiný průvod, na nějž Římané nebyli zvyklí. Asi 20 divoce vyhlížejících žen, oblečených podle kraje na jih Říma. Doprovázeli je policisté. V čele kráčel nejobávanější bandita Gasparrone, který po léta terorizoval okolí Říma. Papež se přes své křehké zdraví zúčastňoval návštěv Svatých bran. Svatý rok přinesl bohaté plody. Byl úspěšný, jak to vyjadřovali i nepřátelé církve. Cynicky na něj ukázal sedmadvacetiletý liberální politik Massimo d'Azeglio, který přišel jen ze zvědavosti. Podle jeho slov se Řím změnil na 12 měsíců v jeden velký ústav duchovních cvičení. Podobně mluvil i francouzský romanopisec Stendhal: „Pospěšte si“, tvrdil, „abyste mohli shlédnout náboženské obřady, jež se buď přizpůsobí době, nebo musí zahynout“. Nevěděl, že mezi studenty je přítomen i čtrnáctiletý Giacchino Pecci, který si za slavení Svatého roku přinesl nezapomenutelné dojmy. Tímto Svatým rokem konaným ještě postaru, se uzavřela jedna epocha, kdy ve světě došlo ke hlubokým sociálním změnám. Tento student se stal v roce 1878 papežem a přijal jméno Lev XIII. Jeho encyklika *Rerum novarum* řešila problémy moderní doby.

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

NEDĚLE – 30.11.	
8.00	Za + Jiřího Královce, rodiče a celý rod
9.30 (St)	Za + Annu Němečkovou, manžela a celý rod
STŘEDA – 3.12.	
8.00	
PÁTEK – 5.12.	
16.00	Za + Kateřinu Krčmovou
SOBOTA – 6.12.	
8.00	
NEDĚLE – 7.12.	
8.00	Za + Marii Janovcovou a manžela
9.30 (St)	Za + Marii Lencovou, manžela a celý rod

MŠE SVATÉ V POBĚŽOVICÍCH

NEDĚLE – 30.11.	
9.30	Za Fridricha Herrmanna, Rudolfa Hölzla a Josefa Petráně
NEDĚLE – 6.12.	
9.30	Za Irenu Guldánovou, Jaroslava Mráze a Jaroslava Hartla

PROGRAMOVÉ TIPY RADIA PROGLAS

V pořadu Čaj do páté v pondělí 1. prosince v 16.00 se budeme věnovat písničkářské dvojici **Miroslav Paleček a Michael Janík**, která se poprvé potkala na soutěži Talent 1967. Jako duo Paleček & Janík začali už na konci 60. let vydávat desky. Janík psal spíše texty a Paleček zase hudbu. Rozchod už nějakou dobu nefunkční dvojice oznámili roku 2011 a od té doby vydal Miroslav Paleček několik samostatných alb včetně letošního s názvem Srdeční záležitost.

Staré latinské přísloví **Solvitur Ambulando** se dá přeložit jako „vyřeší se chůzí“. Podle této myšlenky v rytmu vlastních kroků a tichu krajiny často nacházíme odpovědi, které jinak zůstávají skryté. Podnikatel a poutník Tomáš Gavlas došel do Santiaga, Assisi, přešel Negevskou poušť v Izraeli až do Jeruzaléma. Zásadní pro něj ale byla cesta nazvaná Camino, která vede z Loyoly, rodiště jezuitů Ignáce, až k jeskyni v Manrese, u které Ignác napsal knihu Duchovní cvičení. O poutích, ale i o nové knize s názvem Srdce poutníka, si s Tomášem Gavlasem bude povídat Iva Horká v pořadu Na stole je téma ve středu 3. prosince v 9.00.

Letos uplynulo 75 let od násilné smrti kněze Ludvíka Sobka. Duchovní správce farnosti v Petrovicích u Karviné odmítl spolupracovat s komunistickým režimem a příslušníci StB jej popravili přímo v budově místní fary. Bez pitvy a vyšetřování byl okamžitě pohřben, aby byl rychle zapomenut. V ostravském studiu na tohoto **mučedníka komunismu** zavzpomíná historik Jan Larisch v Radioreportu ve středu 3. prosince ve 20.15.

